

כל כינוי פרק ראשון נדרים

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ר"ג

טפִי מְכֹלָה לַיִם שְׁמַמָּתָה נְדוּ קְוָה
 טפִי סְלִיןָן כְּנַצְכָּר שְׂטוֹן קְדֻשָּׁתָם מְמֻנֵּי
 נְחוֹן לְרָבָס וְסָבָס כְּמַיִם:
 סְגָן בְּ מַיִם סְסָבָס לְבָנָי:
 סְדָד גְּ דְמַיִם פְּנִים מְמַלְאָה
 נְכָוּתָה לְמַלְאָה סְגָן
 עֲשָׂרָן צְבָעָה דְמַיִם סְדָד
 צְבָעָה:
 סְדָד צְבָעָה:
 סְהָה הְ וְ מַיִם פְּנִים מְמַלְאָה
 נְדָרָס כְּלָבָס כְּמַגְנָמָן
 סְוִי יְמַיִם נְכָבָד מְמַלְאָה
 נְלָזָן נְכָבָד מְמַלְאָה
 יְיָסָד סְבָעָה:

ממשלים קמיים סמס כתם קלה מעשי
בכינויו ולמעלה הקרו כימיינו ולמנא
ומוטר ולי כולדו צקמל ממעשים אין
קאטימר נמאן היל נו נצלו לדמותם
המממים הלאה ציפוי קומפטי לטיני
בציטטורה וסיני דאטס גז'י ממיתין"
דרלארו זילק מלמור צמולה דמיינ
נדקה צאליל יטנה לטיני צמד מלחות
תבדד בברור שוך וליא
תגונן בברור צאנין
דרום יט

תלויו השם כלו מילון קדמומי למליצה מהפי' כלנו. כלומר לדמיון קדמומי ממקיר: נא קצ'ה שא דהממר נלעימולא פה דהממר נא קומיילא. רק סיל שגירטן בזק'ה נסלהות. כלבו דגנמי היל דהממר נלעימולר. אונומאל בעצמיה מחת הקלמא"ד היל דהממר. יהודיה מורי. עיר טול דה. טע' מ"ה"ס סעידי מורי:

מוסך ר' ש' בגדים⁷ פומחס כל קת נם אף פליוטס בגירום בסוגיות סכתמיה
שנמצאו להקדישו. נס נלט מונען גזרי מהולן השולן כל כלילוי וולדימיר מני פטעמיס לדזומאל
כמו ווּמְלָא עַל יְהוָה שָׁמָן קדושים מלהי (עדכון כ. ט.)

^ו ומחייב בשור דהאך
הזהתנאי היה לא דכלי
וים ומ"ט רמאן דשורי
קד שידור בברבר הנדר
אסטור הוא ומאן דאסטר
ת^ז דבר האסטור ומאן
זה מיבעי ליה למתחפים
ראית לרבות חטא
כבר ירבה אני חטא
בנדר ומווץיא אני את
מעמי אמו ומאן דאסטר
דר הוא רתניא^ט משומם
לך בכור בתוך ביתו
מר^ט החור תקריש ומאן
ליה דמי לא מיקריש:
א^ט חאמרא לאימרא
כו כידורים עצים לעצים
כאישים מובה למובה
יכיל ירושלים לירושלים
לך אסור לא אוכל לך
דלא שני ליה אימרא
מייר היה אימא
כל לך מורה והתן
באומר לך קרבן יהא
לא קשיא יהא דאמר
אה דאמר לאימרא:
ו עליה מנהה חטא
אוכבל לך אסorum רבי
קרבן קרבן שואוכבל לך
לך רבי מאיר אוסר:
קרבן קרבן שואוכבל לך
ברכבי מאיר דלא שני
מזרא [אי ר"מ הא]
לך אסור והתניא
הזהה באומר הא קרבן
זה אלא בחוי קרבן לך

וְהַמֶּר וְאֵפוֹ. וְזֶה קָרְבָּן מִלְּפָנֶיגָי מִלְּקָדְבָּן צְעִיקָלָנוּ מִמְּפָקָד וְמִלְּכָבָד
צְסִימָל קָרְבָּן מִמְּפָקָד נְחָלָה וּוְיקִית דְּמִיטָה: אַמְרָר קָרְבָּן כִּי יַדְוָנָה
כִּי יַדְוָנָה בְּגָדוֹ. סְויִידָר וְהַמְּכוֹן הַמְּפָקָד בְּגָדוֹ קָרְבָּן דְּבָרָה שְׁמָעוֹת⁽²⁾
לִמְמִילָם מִמְּמָר: אַמְרָר קָרְבָּן לְפָנֵי נְלָמָוטָד בְּגָדוֹ קָרְבָּן פְּאָמוֹת. דָלְל בְּגָדוֹ

אנו הַמְּפִיקוֹ וְגַזְוָה כֵּן מִתְפִּיקוֹ

למ"ג נעל ותונענו וניכ' ע"ש.

הגהות הב"ח

פירוש הרא"ש